

▪mutisme

Cp. **mudesa**

[de *mut*]

m 1 Fet de restar callat, sense dir mot. *Tothom va estranyar el seu mutisme.*

2 1 Silenci obstinat. *Va restar tota la vetllada en el mutisme més absolut.*

2 PSIC Actitud adoptada per causes patològiques (malaltia mental), consistent a no parlar ni respondre a cap pregunta.

->mutó

mutó

m GEN Fracció mínima d'un gen dins la qual es pot donar una mutació.

->mutu mútua

▪mutu mútua

[del ll. *mutuus*, -a, -um 'fet per via de canvi, recíproc', der. de *mutare* 'canviar, desplaçar'; 1a FONT: s. XV]

1 adj Recíproc, recíprocament donat i rebut entre dues o més persones. *El nostre mutu afecte. Una promesa mútua. Assegurança mútua.*

2 f DR **mutualitat** 2 2.

3 contracte mutu DR CIV Contracte principal i real pel qual una persona dóna a una altra una certa quantitat de coses i aquesta altra resta obligada a tornar-ne altres tantes de la mateixa espècie i qualitat.

->mutual

▪mutual

Part. sil.: mu_tu_al

[de *mutu*]

adj 1 Mutu.

2 heretament mutual DR CIV Institució contractual recíproca d'hereu entre els esposos contraents a favor del que sobrevisqui, amb els efectes d'heretament simple.